

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 42/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, председник суда судија Јасмина Васовић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Лазих, адвокат из ..., ул. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 45/2021 од 31.03.2021. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, након спроведеног испитног поступка, донео је 20.05.2021. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 45/2021 од 31.03.2021. године.

Образложење

Предлагач је преко Управног суда, дана 20.04.2021. године, поднео Врховном касационом суду жалбу против решења Управног суда Р4 у 45/2021 од 31.03.2021. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 7159/17, као неоснован. У жалби је навео да о његовом захтеву у управном спору није одлучено више од три године, због чега је предложио да Врховни касациони суд уважи жалбу и преиначи ожалбено решење.

Поступајући по жалби предлагача, у смислу чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82 и 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95... 106/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 у 45/2021 и У 7159/17 утврђено је да је тужилац АА из ... (овде предлагач) поднео тужбу Управном суду 08.05.2017. године, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектора за имовинско-правне послове, ради поништаја решења од 04.04.2017. године, у правној ствари експропријације. Наведеним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Одељења за урбанизам, комунално-стамбене и имовинско-правне послове општине Велико Градиште од 19.08.2016. године, којим је, тачком 1. диспозитива, усвојен предлог предлагача ЈП „Електромрежа Србије“ Београд, па је

експроприсан у својину Републике Србије у корист ЈП „Електромрежа Србије“ Београд део кат.парц. ... „Код ...“, њива 3. класе од 33,68 ара, уписана у ЛН бр. ... КО ..., у пов. од 19,80м2, власника АА из ..., ради постављања далеководног стуба бр. 75, у циљу изградње далековода ДВ 11 кВ ТЦ Бела Црква – ТЦ Велико Градиште. Стубно место налази се на две парцеле (кат.парц. ... и ... КО ...), облика квадрата димензија 6,29 x 6,29, од чега на парцели тач. 1. диспозитива овог решења заузима пов. од 19,80м2, означено на скици стубног места, урађеној од стране дипл. инг. геод. ББ, која је саставни део решења. Тачком 2. диспозитива, успостављено је право службености пролаза проводника, далековода ДВ 11 кВ ТЦ Бела Црква – ТЦ Велико Градиште, изнад парцеле власника непокретности, у смеру, начину и условима утврђеним планском и инвестиционо-техничком документацијом, а у складу са приложеном скицом и описом положаја стубног места и смера кретања проводника. Тачком 3. диспозитива, обавезан је власник дела експроприсане непокретности да га преда кориснику након правноснажности одлуке о накнади, тј. датумом закључења споразума о накнади. Тачком 4. диспозитива, обавезан је корисник ЈП „Електромрежа Србије“ Београд да у року од 15 дана од дана правноснажности решења овом одељењу поднесе писмену понуду о облику и висини накнаде за експроприсани део непокретности, ближе одређен у тач. 1. диспозитива овог решења. Тачком 5. диспозитива, одређено је да се експропријација дела горе наведене непокретности врши у сврху изградње далековода ДВ 11 кВ ТЦ Бела Црква – ТЦ Велико Градиште, у складу са решењем Владе РС 05 бр. 465-611/2015 од 08.07.2015. године о утврђивању јавног интереса за експропријацију, односно административни пренос земљишта и објеката на земљишту у интересу двоструког снабдевања електричном енергијом територије општине Велико Градиште и општине Бела Црква.

Чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода ("Службени лист СЦГ" - међународни уговори, бр. 9/03, 5/05 и 7/05, "Службени гласник РС" - међународни уговори, бр.12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Према члану 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Имајући у виду све чињенице и околности овог случаја, по налажењу Врховног касационог суда, правилно је поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 7159/17. Наиме, Управни суд је у наведеном предмету предузимао радње како би обезбедио испуњеност процесних услова за одлучивање о тужби, имајући у виду да је након подношења тужбе доставио тужбу на одговор туженом органу и заинтересованом лицу, по ком захтеву је тужени орган 02.06.2017. године доставио одговор на тужбу. Поред тога ради се о вишестраначком предмету, који је сложене природе и у коме је било неопходно одржавање усмене јавне расправе. Предмет ове управне ствари по закону није хитан и не захтева приоритетно поступање суда. Наиме, поштовање редоследа решавања предмета је обавеза коју не прописује само члан 177. Судског пословника, већ је она прописана и чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року. Изграђени стандарди Европског суда за људска права налажу да се у суду који је преоптерећен нерешеним предметима, као што је Управни суд, од решавања предмета према редоследу пријема у суд одступи када су у питању предмети који се морају приоритетно решавати, што овде није случај. Након подношења приговора за убрзавање поступка, судија известилац у предмету У 7159/17 је у изјашњењу од 19.02.2021. године навела да ће предмет бити окончан у року од 2 месеца. Увидом у Централизовану систем за управљање предметима на стандардизован начин Управног суда – САПС утврђено је да је у предмету У 7159/17 усмена јавна расправа одржана 15.04.2021. године, те да је након тога донета одлука и предмет експедован из суда 13.05.2021. године. На тај начин приговор је остварио своју основну сврху која се огледа у делотворном убрзању судског поступка.

Поред тога, рад судова је за време ванредног стања редукован на тај начин што су се, у складу са Закључком Високог савета судства бр. 119-05-132/2020-1 од 18.03.2020. године, одржавала само суђења која не трпе одлагања у предметима у кривичној и грађанској материји који су таксативно наведени у Закључку. Након укидања ванредног стања, одржани су републички и локални избори и све судије Управног суда су ангажоване на решавању изборних предмета који су по закону нарочито хитни, па се непоступање суда у том периоду може сматрати оправданим.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је оценио да је жалба неоснована, па је применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучио као у диспозитиву.

**Председник
Врховног касационог суда
Јасмина Васовић, с.р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић